

ĐÓA HUỆ TRẮNG DÂNG ĐỨC MẸ MARIA VÔ NHIỄM NGUYÊN TỘI

Hồi ấy là tháng 3, niên học bắt đầu. Vào một ngày thứ bảy, nơi tòa giải tội, **Cha Godofredo nói với con:**

- Cha muốn rằng năm nay, con phải làm thế nào để được ghi tên và nhận ảnh đeo của Hội Con Đức Bà.

Dầu Cha Giải Tội muốn thế, tuy nhiên, có vài ngăn trở: vì con còn nhỏ tuổi và vì trí thông minh của con quá kém!

Cha nói tiếp:

- Chúng ta bắt đầu cầu nguyện ngay hôm nay và con phải dâng lên Đức Bà rất nhiều đóa hoa nho nhỏ để xin cho được ơn này vào đúng lễ Đức Trinh Nữ MARIA Vô Nhiễm Nguyên Tội, mừng 8 tháng 12!

Ra khỏi tòa giải tội, lòng con tràn đầy hân hoan, như thể con cầm trong tay dây và ảnh đeo của Hội Con Đức Bà rồi! Thế nhưng, mấy ngày trôi qua trong mộng ước mà con vẫn chưa làm cánh hoa nhỏ nào dâng lên Đức Bà như lời Cha Giải Tội dặn.

Sau cùng, con hồi tâm suy nghĩ. Về việc đọc kinh thì con biết rõ mình phải đọc kinh gì. Theo thiện ý con, không có Kinh nào đẹp hơn Kinh Mân Côi con vẫn đọc hàng ngày. Nhưng về các cánh hoa nho nhỏ thì thật sự con không biết hoa nào làm đẹp lòng Đức Bà nhất. Lúc trước, con có làm vài cánh hoa nhỏ dâng lên Đức Bà, nhưng con cảm thấy không phải các cánh hoa Đức Bà thích.

Để nói đúng sự thật, con rất ham ăn kẹo, sôcôla, mứt, nói tắt một lời, con là đứa trẻ mê ăn! Chị giúp việc Acacia biết rõ khuyết điểm của con, nhưng xem ra lại muốn vun trồng tật xấu này khi chị cung cấp cho con đủ thứ của ăn ngon ngọt. Khi nào không còn gì, chị lại mang cho con các thứ chị để dành như các viên đường thẻ ...

Một buổi chiều, lúc con định cắn một viên đường thẻ, tức khắc bàn tay Thánh Thiên Thần Bản Mệnh ngăn cản con. Con ngược lên thấy gương mặt nặng trĩu ưu tư của Thiên Thần, gương mặt con từng biết rõ. Mặc dầu chưa hiểu lý do, con vẫn nhanh tay bỏ ngay viên đường thẻ vào hộp. Gương mặt Thánh Thiên Thần Bản Mệnh đổi sắc ngay, mang nét thật dịu hiền.

Một thời gian sau đó, khi con đang ngồi ngoài hiên học bài thì chị giúp việc Acacia xuất hiện với chiếc bánh ngọt làm với táo, phủ một lớp đường thơm phức! Vô cùng mừng rỡ, con ôm chầm lấy chị, vừa hôn vừa cảm ơn rối rít! Chị thật hài lòng, để chiếc bánh trên bàn rồi bỏ đi. Con lấy ngay một miếng bánh cắt sẵn và đưa lên miệng cắn. Nhanh như chớp, Thánh Thiên Thần Bản Mệnh ngăn cản, khiến con chưa kịp làm gì hết! Con đưa mắt nhìn lên thấy gương mặt Thiên Thần tỏ dấu nghiêm nghị. Con hiểu tức khắc.

Chính vì con rất thích ăn bánh ngọt mà con phải hy sinh không ăn bánh ngọt. Đó là hy sinh Đức Bà mong đợi để đổi cho con dây và ảnh đeo Đức Bà của Hội Con Đức Mẹ.

Kể từ đó cho đến 8-12, lễ Đức Trinh Nữ MARIA Vô Nhiễm Nguyên Tội, con không hề ăn bất cứ thứ gì có chất ngọt, trừ khi uống cà phê với đường. Con biết Đức Bà hài lòng với hy sinh nhỏ của con, nên ngày 8-12-1914, Đức Bà ân thưởng con với dây đeo và ảnh của Hội Con Đức Mẹ. Đó là điều con hằng mơ ước. Vào chính ngày này, Cha Godofredo tặng con tấm ảnh và nói:

- Hôm nay con có thể ăn tất cả các thứ bánh ngọt con thích. Đức Bà hẳn thật hài lòng về con!

Hôm ấy, khi chị giúp việc Acacia dọn cho con chiếc bánh ngọt thơm ngon thì con kiểm điểm thấy rằng: Cô bé Cecilia háo ăn trước kia không còn nữa! Cô bé hoàn toàn bỏ tật xấu này! Chính nhờ Đức Bà và Thánh Thiên Thần Bản Mệnh mà con mới tấn tới một chút trong đường tròn lành. Xin cảm tạ hồng ân Đức Mẹ MARIA và sự trợ giúp của thánh Thiên Thần Bản Mệnh yêu dấu.

... Ngày 8-12-1914, lễ Đức Trinh Nữ MARIA Vô Nhiễm Nguyên Tội, con gia nhập Hội Con Đức Mẹ. Con nhận dây và ảnh đeo của Hội từ tay Cha Giải Tội của con, Cha Godofredo. Hôm trước đó, nơi tòa giải tội, Cha nói với con:

- Ngày mai, THIÊN CHÚA Nhân Lành và Hiền Mẫu Rất Thánh của Ngài, sẽ ban cho con ơn đặc biệt, ơn trở thành "Ái Nữ Đức Mẹ MARIA". Thế nhưng, Ngài còn dành cho con đặc ân khác, trọng đại hơn: làm hiền thê của Đức Chúa GIÊSU. Con có bằng lòng chấp nhận không?

Con trả lời:

- Thưa Cha, từ lâu lắm rồi, con ước ao trở thành hiền thê của Đức Chúa GIÊSU. Hơn thế nữa, con vẫn đinh ninh sẽ không bao giờ làm vợ của một ai nơi trần gian này.

Cha Godofredo liền giải thích cho con hiểu làm thế nào để trở thành hiền thê Đức Chúa GIÊSU. Dĩ nhiên, con lĩnh hội lời Cha Giải Tội theo mức độ kém cỏi trí thông minh con cho phép. Sau cùng, Cha bảo con:

- Khi nào con làm xong việc đền tội, và không còn ai xưng tội nữa thì con trở lại tòa giải tội, Cha còn điều khác để nói với con.

Con làm y như lời Cha dặn. Cha đưa cho con một tờ giấy và bảo:

- Ngày mai, sau khi rước lễ, con hãy đọc Kinh Cha viết đây để dâng lên Đức Bà.

Con muốn học thuộc lòng lời kinh, để ngày hôm sau, sau khi rước lễ, con đọc dâng lên Đức Mẹ với trọn tâm hồn con:

- Lạy Mẹ Rất Thánh, ngày hôm nay, Mẹ nhận con vào số con cái dấu yêu triu mến của Mẹ. Vậy thì, hỡi Mẹ yêu dấu, chúng ta làm một cuộc trao đổi. Ngày hôm nay, nơi gần bàn thờ, khi vị thừa tác của Đức Chúa GIÊSU Con Mẹ, nhân danh Mẹ, ban cho con tước hiệu "Ái Nữ Đức MARIA", thì con sẽ đặt vào vòng tay Mẹ đóa huệ trắng tinh của lòng ngây thơ và đức trinh khiết của con. Xin hãy nhận lấy đóa huệ, hỡi Mẹ MARIA, đóa huệ thuộc về Mẹ và con, con sẽ không bao giờ lấy lại. Khi nào Đức Lang Quân hỏi con, thì hỡi Mẹ là Đức Nữ Trinh của mọi trinh nữ, con sẽ thưa Ngài rằng: "Con đã trao phó đóa huệ trắng tinh cho Đức Trinh Nữ Mẹ Ngài rồi, xin Ngài hãy lấy đóa huệ trắng ấy từ nơi Đức Mẹ.

Con lập lại lời Kinh với trọn lòng sốt sắng lúc quỳ dưới chân bàn thờ lãnh dây đeo và hôn kính tượng ảnh Đức Mẹ, dấu chứng thuộc về Hội Con Đức Mẹ.

Suốt buổi lễ, bàn tay Thánh Thiên Thần Bản Mệnh luôn để trên vai con. Đức Chúa GIÊSU ngự đến với con y như ngày con rước Ngài lần đầu tiên, và cùng với Ngài, có cả Đức Bà nữa. Con không trông thấy các Ngài bằng chính mắt trần, nhưng con cảm nhận sự hiện diện thật sự của các Ngài. Con cảm nhận, nhưng không biết giải thích như thế nào.

Sau buổi lễ, khi gặp con, Cha Godofredo hỏi con có làm việc dâng hiến như Cha dạy không. Con trả lời bằng giọng thật nhỏ hầu không ai nghe được:

- Thưa Cha có. Con lập đi lập lại nhiều lần. Lần đầu tiên, khi con đọc Kinh dâng hiến thì Thánh Thiên Thần Bản Mệnh, một tay đặt trên vai con, tay kia cầm đóa huệ trắng và dâng lên Đức Bà.

Con thấy trên gương mặt vị Linh Mục điểm vài giọt nước mắt, những giọt nước mắt mà ngài vội chùi ngay, nhưng con không hiểu tại sao Cha Giải Tội con lại khóc ..

Hồi Ký của Chị Maria Antonia (1900-1939), người Brazil, Nữ Phan-Sinh Bác Ái và Đền Tạ. Chị tên thật là Cecilia Cony.

(Cecilia Cony, "Je Dois Raconter Ma Vie", Editions Téqui, 1988, trang 120-122/147-148).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt